

СТАНИСЛАВІВСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік II.

Станиславів, середа 10 червня 1942.

Ч. 55 (96).

ПОТРЕБА АВТОРИТЕТУ

Суспільне життя є так наглядне, що в ньому є окрема група людей, яка видає накази й поради великій масі народу, яка в свою чергу виконує їх безпосередньо, або використовує. Диспозиційна група, отже ця, що видає накази й поради, може мати в руках ексекутиву, це значить, може зневолити громадянина виконати наказ або послухати пораду, і такою групою є звичайно влада в державі. Спротив наказові може влада покарати й мусить покарати, бо вона відповідає за добро держави. До такого суспільного уладу всі ми звикли і всі признаємо за державою право ставити вимоги до своїх громадян.

Однак у державі можуть бути ще й різні національні групи, яких члени є громадянами тієї держави й через те виконують розпорядки влади, але водночас вони ще мають свої окремі обов'язки супроти власного народу, а навіть нації. В цьому положенні є ми — українці. Виконуючи розпорядки державної влади, не можемо ні на мить забувати про те, що відповідаємо за майбутнє української нації. Ця наша відповідальність зростає ще через те, що Німецька Влада дає нам право керувати своєю судьбою, дозволяє нам розвивати наші культурні цінності, вишколювати кадри українських фахівців, налагоджувати промисл і торгівлю настільки, наскільки це можливе в вузьких ризиках воєнного часу. Що більше, ця ж Німецька Влада дозволила нам мати і власний диспозиційний центр — що найє Український Центральний Комітет і диспозиційні органи в округах, повітах, районах, а навіть по селах; дозволила створити цілу мережу власних, так би сказати, урядів, що мають керувати нашим власним українським життям; ця ж Німецька Влада заявила навіть часто, що бажала б бачити таке відношення українців до свого національного проводу, щоб він мав у них повагу й пошану, яку звичайно має уряд у державі.

Масмо отже дії основи суспільного життя: масу й її керму. Та при цьому мусимо собі з'ясувати, що хоч існує ця основа життя й суспільної дії, немає в них моменту, який забезпечував би з konieczности правильність і суцільність усіх заходів в ділі розбудови наших національних завдань. Немає у нас ексекутиви — отже немає можливості покарати одиницю з маси за спротив наказові, немає можливості зневолити її виконувати зарядження власного диспозиційного центру.

На цій основі вирінає спроста для всіх егоїстичних, лінивих, анархічних, або руйнівних елементів не тільки не виконувати зарядження своїх диспозиційних органів, але дезорганізувати і зривати цілість обдуманих заходів, що їх до вико-

нання загальної передав Український Центральний Комітет через свої нижчі клітини. Існує вправді у нас т. зв. моральна ексекутива — отже можливість п'ятувати ці егоїстичні і ліниві, анархічні й руйнівні елементи й поставити їх, як кажуть, поза дужки української спільноти, але чомусь у нас немає тепер відваги це робити відкрито й ясно, хоч ми знаємо в Європі як лицарський, відважний народ. Для цих поганих одиниць треба було б фізичної ексекутиви, але покищо її ми не масмо, а тому на місце її треба поставити пошану й довіру до свого Проводу. Треба вірити в те, що Провід Українського Центрального Комітету діє для добра й майбутнього щастя української нації, бо ж і немає ні одного доказу на те, що він цього не робить. Треба вірити в те, що виконання навіть найменшого діла є однією з цеголок, покладених під будову власного національного храму так, як вірять мулярський помічник у те, що пок аєна ним в будову дому цегла, є конечною потребою в цілості майбутньої будівлі. І як цей мулярський помічник вірить у те, що будівничий має в порівнянні з його кількома кубічними метрами замурки — величній план і з цього приводу він має пошану до будівничого, як до властивого конструктора цілої будови — так і ми всі мусимо вірити, що нашого малого діла треба конечно до великої будови, що в конструкцію обдумав Провід, і треба нам мати пошану до цього Проводу — як керманіча нашого життя й конструктора нашої долі.

Проминули часи партійного розчленування, в яких безцеремонно оплюгувалися один та одор представників другого, і настав час поза-понад партійної керми, яка відкинувши всі пересуди, грає іде ясно накресленим шляхом на зустріч майбутньому. З минулого століття винесли ми однак погану спадщину анархізму, та на наше щастя — цей анархізм не є національною нашою хворобою, але звичкою з недавніх десятиріч.

Довіра до Проводу, й його пошана — це основа заснування правдивого диспозиційного органу в українському житті, і нашим обов'язком є виплекати це довіря й пошану — значить створити авторитет своєї власної керми життя.

Пси з мінами

Один старшина советської армії діставився до німецького полону під Харкомом, розказав таке: Миж іншим ужито тут мінових псів. Пси ці з прикріпленнями по боках мінами є так внутресовані, що впаде від танки чи авта підчас їзди, спричиняючи екскавацію. Коли відтато них відворот, ми покладали на них надію. Думалося, вони безчелювими екскаваторами продовжать ворожі лінії. Іх випущено в більший

ЧУНКІНГ НА ЧЕРЗІ

Правдивою несподіванкою для шведських „політиків“ став наглий зворот в далекосхідній війні, що впливляє в офенсиві проти Китаю. Тоді, як навіть світова преса робила натяки на Австралію і Індію, як на найближчі воєнні терени, японська команда звернула всю увагу на Чункінг. Одна німецька газета влучно прирівняє далекосхідне політичне та стратегічне положення Японії до Німеччини з перед 22 червня минулого року. Німеччині загрожував російський колюс, Японія чулася незабезпеченою від сторони азійського континенту, опанованого ворожими англо-американськими впливами. Перед обома союзними державами виринуло таке саме питання: Чи вести війну на віддалених теренах, не позбувшись небезпеки зблизья? Німеччиня випередила влітний напад рік тому назад, Японія рішилася саме тепер зліквідувати затяжну війну з Китаєм.

Ведеться вона вже кілька років, та перевишла за цей час кілька стадій. Після першого удару та унадку Панкіну, Ганкаю та Кантою війна прийняла повільний та затяжний характер. Здавалося Японії не має сил розбити Китаю. В цей тог вдарила американська преса, затримавши руки з японської воєністичної педалью. Коли тепер покладається зовсім інше, американці схильні уважати японську тактику в Китаю за зручне маскування фактичних своїх сил. Ніде правди діти і в Євро-

пі перші величезні японські успіхи зробили таке велике враження саме через повільний спосіб ведення війни в Китаю. Японські політики вказують на те що Японія відразу на початку війни з Китаєм адала собі справу проти кого в дійсности ця війна почалась. Японія вважала китайську війну просто за експеримент та заправу. Тому не ангажувалася там поважно, докладно підготовлюючись до великих прийдешніх подій. Але мимо згибуху війни на Пасифіку, Китаю дальше лишився підрадним фронтом.

Від тижня ситуація на китайському фронті основно змінилася. По опануванні важніших тихоокеанських баз Японія рішила зліквідувати найбільш неприємний для себе фронт, бо фронт найближчий до власних берегів. Якщо Америка хотіла б більшими летунськими силами заатакувати японські острови, то тільки з Китаю. Уряд Чункінгу тепер цілковито відокремлений, спеціально по занятті Бірми. Японці таким чином добре підготували свої стратегічні позиції для дальших воєнних операцій в цім районі. Втрата цієї великої винадової бази для альянтів прямо катастрофальна.

Тоді як війна Німеччини з Соведами дозволила не одному англійцеві свобідніше віддихнути, то офензива Японії проти Чункінгу викликала в лондонських і Вашингтонських колах зовсім погані настрій.

Японсько-советські відносини

До найдраматичніших справ японської заграничної політики належить саме відношення Японії до Советського Союзу. Тому в Токіо адержуються від будьяких змін в цій справі. А всежтаки час до часу можна на це тему почути бодай сівофішійні голоси. В цій саме справі висловився недавно неофіційний японський часопис, який стоїть близько до міністерства заграничних справ. В цім читаємо дослівно: „Японія іде по лінії японсько-советського пакту про нейтральність. Але з другої сторони Японія є союзником

Німеччини. Тому то Японія бажав повного успіху Німеччини в війні з Соведами. Є всі дані сподіватися, що це бажання сповнитися, бо ж, як видно, ситуація на східній фронті розвивається в користь німців, з другої сторони заводять всякі надії на альянтів, коли йде про творення другого фронту. Нема сумніву, що Англія і Злучені Держави Америки за всяку ціну хотіли б привести до розриву японсько-советського пакту. Здається Совети всежтаки, мимо всіх намагань їхніх союзників, будуть вести обережну політику зглядом Японії“.

Від африканських берегів аж по Америку

Нові повідомлення з Токіо показують знову, як неводільно панують японці над тихоокеанськими просторами. Японські морські та повітряні сили дали про себе знати, почавши від східних берегів Африки аж по береги Америки. Японська авіація заатакувала

важливі бази на Алєсках та на Алясці. Спеціальні підводи човни вдерлися до пристані Дієго Суареса на Мадагаскарі та тяжко ушкодили воєнний корабель класу Слісавета на 30 тисяч тонн та винишувач Аретузу на 5 тисяч тонн. Одноточно підтвердили в Токіо подібний напад на Сідней, що про нього повідомила і австралійська сторона. Знову американські джерела подали відомість про сильні японські налети на Мідвейські острови та на Гонолулу.

Американці покидають Швецію

Шведський пароплав від'їхав, як повідомляють Тітнінген з Гетеборгу, до Злучених Держав Америки. Корабель мав на чердаку біля 200 пасажирів, адебільша шведських американців. (ти).

РЕЦЕНЗІЇ.

Академія на пошану Івана Франка в державній гімназії Станиславова

З призначенням треба сказати, що подія державної гімназії в Станиславові з великим ставиться до видатних письменників своєї епохи. Заклад видавництва цього року річницю смерті Т. Шевченка концертом, улантував три святкові академії, а саме: на пошану 1) Лесі Українки; 2) Коцюбинського; 3) Івана Франка. Остання імпреза дня 28 травня відбулась із нагоди 26-ої річниці смерті Великого Каменяра тільки двома днями пізніше від дня самої річниці. При доволі численній участі учнів, учительського збору і деяких гостей (прибув теж наш посадинок міста, проф. Голембівський) в святковому настрої молоді вислухала двох етичних річевих доповідей: а) Франко — людина і громадянин (уч. Богдан Нагнибіда VIII кл.), б) Глибина і всесторонність Франкової творчості (Щапельницький, уч. VIII кл.), почули три деклямації, всі виголошені по прокуміням і відчуттям (уч. Фане III кл., учениці Кемне VI кл., Проконів VIII кл.). Учениця Федько (VIII кл.) грала на орґаністці Давид, але пішло пошу, «Führer» Шуберта, уч. Фане (VIII кл.) скрипкою мелетку композицію Франкового «Вічного революціонера». На закінчення співав хор пісню «Слава герою». Слабше читали вокально-музичні пункти програми, бо й інструменти не доносили (орґаністкою і скрипка дещо «кволі») і хор невеличкий і нахал, акелід не вправданий. Все ж дика молоді й її ученицькому Комітетові (Голова уч. Легкий VIII кл., найдавніші члени — деякі учні VIII і VII нормальних клас), що одинок в цілому місті а то, адається, і в цілому повіті віддала свій поклі великому Кобаареві Західної України цього року.

ДВА ДНІ ВАЖЛИВИХ НАРАД

Вже в попередньому числі вашого часопису згадували ми про приїзд Керманяча українського організованого життя в Генеральній Губернії — п. Провідника УЦК професора д-ра В. Кубійовича й членів Центрального Комітету до Станиславова, щоб вислухати звітів праці Українського Окружного Комітету й поодиноких позитів та відбутися зустріч з представниками українського громадянства Станиславіанців, в рамках якої мало відбутися кілька рефератів і дискусій.

І справді, в суботу дня 6-го ц. м. приїхали до Станиславова наші Достойні Гості з УЦК з Провідником на чолі. Серед гостей можна було побачити н.д. Заступника Провідника д-ра К. Пальківського та Керманячів Освідомленого й Організаційного Відділу, ред. М. Демкович-Добринського, м-ра Ценка і ред. «Краківських Вістей» п. Козака. Після приїзду та гарячого привітання Велимишаповицьких Гостей відбулася коротка конференція у Голови УОК та вступна нарада з його головами референтами, після чого, в святково прибраній доміні УОК відбулася зустріч з представниками місцевої Німецької Влади в особах Окружного Старости п. Альбрехта і Унтерштурмфюрера — п. Асмана на чолі.

З одної і другої сторони виголошено ряд бесід, з яких треба відмітити бесіди Окружного Старости д-ра Альбрехта і Унтерштурмфюрера п. Асмана, які, підчеркуючи ту важливу роль, що сповняє Український Окружний Комітет у житті українського громадянства, вказали на велику його компетенцію та, бажаючи успіхів у його праці, а в першій мірі охоплення всього громадянства на Станиславіщині в єдину — організаційну цілість, яка могла б найкраще дати українському громадянству легітимізацію новонабраного народу, а вохотили до тісної співпраці для добра обох народів.

Ім коротко і річево відповів представник УЦК п. д-р К. Пальківський, референт Суєвільної Опіки УОК о. Микитюк та вікції сам п. Провідник проф. В. Ку-

бійович. Вони познайомили представників Німецької Влади з організаційною схемою УЦК і всіх його класів, з результатами дотеперішньої їхньої праці, та при тій нагоді порушили ряд актуальних питань і домагалися з своєї сторони, в цілі пристосування українського громадянства до того темпа, яке накладе йому цей важливий час, заявили готовність до якнайтіснішої співпраці.

Треба відмітити те, що бесіди проходили в дуже щирій і теплій атмосфері та закінчилися скромною гостанною в просторій і гарно прибраній портретами та вишавками світлиці УОК.

Крім цієї зустрічі, увесь час в суботу дня 6 червня і неділю дня 7 червня відбувалися звіти поодиноких референтів Українського Окружного Комітету в Станиславові, за якими слідували звіти позитивних референтів. Підчас звітів торкнено ряд актуальних питань та побажань до УЦК. Сам Провідник, увесь час відбарав звіти та давав точні річеві відповіді, зачікаючи до більшої інформативності в праці поодиноких позитивних Комітетів так, щоб справді Український Комітет міг охопити увесь український загаль, в одну організовану цілість — одне пліддя в кожній хвилі могло б відповісти тим завданням, які покладає на нього сучасна важлива історична хвиля.

В рамках нарад відбулося в неділю 7 червня п. р. в концертній залі (Монархеум) зібрання української інтелігенції цілої округи, на якому редактор Демкович-Добринський виголосив дуже цікавий актуальний реферат про політичну ситуацію в Європі і наше в ній положення. Наводячи вікції слова одного быстрого німецького політика, що «Україна, це — остання шанса Європи», закінчив реферат словами, що: «Ця шанса, це передусім наша шанса. Вона наша мудрість і гордість».

Закриваючи свою конференцію, п. Провідник відбув ще з референтами УОК в неділю під вечір заключне засідання.

ГОСПОДАРСЬКИЙ КУТОК.

Оповідка

З нинішнім днем отворасмо в нашому часописі куток для питань і відповідей та критичних і річевих зауважень відносно нашого господарського життя.

Використовуймо поліа у господарстві

У селянських господарствах ціняться тільки] поліа з бука, який дає добрий луг до прапи, а поліа з м'якого дерева звичайно викидаємо на вулицю. Дивно чому такий цінний погній, головню на луки і пасовиська в нас не доцінюється.

Нераз бувало, що господаря завважила дивно явище що, як через неувагу виспала горщик попілу на царинку, то на цьому місці появилися метелькоцвітні рослини. Господарі-практики кажуть, що поліа нищить пшенику і мох; тому збираймо ошадно поліа і не маркуймо його.

Одно господарство може за рік придбати до 200 кг. попелу, а 400 кг. вистачає вже на погноєння 1 морґа. Ця кількість відповідає 100 кг. сушеномасини, 150 кг. соли потасованої або 200 кг. вапна. Треба тільки пам'ятати, що у попелі браку азоту і доповнити його треба іншим гноєм, як компостом, гноївкою людськими відходами. Попіл найкраще роасівати ранньою весною, а компост і гноївку осінню.

Роасівати його у спокійну погоду під невеличкий дощ. Там, де компост чи обрізки майже неможливо довести, ба навіть донести, можна вкити попелу.

Прикмети попелу є ось такі:

З попелом даємо рослинам у легко доступній формі поживні речовини. Мало їх витрачується при переховуванні. У короткому часі після висіву худоба може пастися. Попіл нищить пшенику, мох та бурини, а на місце поповнюються метелькоцвітні рослини. Збір сіна збільшується так під оглядом якостевим, як і кількостевим. Агр. Р. Руденський.

Яку користь дає школі годівля шовкопрядки

Годівля шовкопрядки має для шкіл особливе значіння. Вона з педагогічного агляду є наглядним прикладом, як саме треба набуті теоретичні відомості дучити з практичною роботою. Кожд ж ця годівля доповняється в школі теоретичними відомостями про життя шовкопрядки та про її корм — морву, то тоді напевно ніде не знайде дитина догідніших умовин запізнітих з відставовими відомостями про життя рослиного та тваринного світа, як при годівлі шовкопрядки. Задачуємо це тому, що один ледви місяць голілі замикає в собі вже цілий розвоєний цикл шовкопрядки, від яєчка почерез усі перетворення аж до метелика. Це становить пребагатий матеріал, щоби поробити різні дуже інтересні природничі біологічно-фізіологічні і загально годівельні спостереженія. Запізніння з морвою дає нагоду до різних ботаничних досвідів, а навіть деякого ознайомлення з управою рілі. Крім цієї наглядної цілі — навчатися пристосувати теорію в практиці — годівля шовкопрядки має ще й іншу — укрити цілі.

Годівля шовкопрядки у школі будить у дітей заінтересування, а тим самим і заінтересування школою і привязання до неї. Вливає додатньо на характер невосадючих і непослушних дітей, які надмір енергій ауживають не в пустопаш, а на обсерваціях і заняттях при годівлі. Ці заняття, що заставляють перестерігати певну пору, виробляють у дітей почуття обовязку і відповідальності. При поділлі на групи можна ввести елементи змагань груп в остаточних вислідах годівлі, що виробляє шляхотну амбіцію і почуття солідарності.

Вже не з виховного огляду, а з господарського, годівля шовкопрядки у школі буде мати велике значіння. Це найневітша і найкоротша дорога для засвоєння новим поколінням уміння продукувати власний шовковий сирівець, піднести доходи поодиноких родин і господарства і дати красні спрому розвитку так званої галузі промислу, на якій інші краї опирають свій матеріальний добробут. Веручи під увагу всі ці дані, стає ясно чому у школах в Італії годівля шовкопрядки є обовязкова і так дуже популярна в школах у Румунії, на Угорщині і в інших краях.

Тому в нас по школах, всюди до с тільки хоч пара дерев морви білої в селі — треба негайно заочаткувати годівлю шовкопрядки, звертаючися за вказівками та гресною (яєчка) до дотичних господарських урядів. Де дерев немає там поробити всі заходи, щоби вже найближчої осені, чи весни такі дерева висаджувати, аглядно вже тепер можна засівати зернятка морви, одначе не пізніше як до кінця цього місяця.

НА ВІДПОВІДАЛЬНІЙ РОБОТІ

(Загальні Збори Окружного Союзу Українських Кооператив в Станиславові)

По 3-річній перерві відбув ОСУК перші загальні Збори серед аміняних обстанів дня 30. V. 1942. На збори явилися точно повновласники майже всіх селянських кооператив, не вважаючи на те, що збори відбулися в гарній весняній робочій дець. На збори прибув голова УОК проф. Легкий особисто та представники С. Г. Н. Т., УКБ як рівноз представники ІСК Галич і Товмач. Збори відкрив довголітній місто голова Надірної Ради ОСУК інж. В. Гринів. Коротко представив нія подожження ОСУК та української кооперативної на часів большевицької окупації та агдаєш померших, замордованих та вивезених членів Надірної Ради, службовців та інших кооператорів, котрих не стало між праціями на кооперативній ниві. Пом'янули вшанували їх пам'ять поетивали в вієць та однохвилинною мовчанкою.

Протокол з останніх загальних зборів ОСУК, що відбулися 30. III. 1939 року вислухали присутні старші кооператори з надвичайною увагою.

Звіт з діяльності Союзу представив обширно нач. дир. Д. Демичук.

По розвалі Польщі працювала наша кооперативна діяльність як українська по формі, а інтернаціональна по змісту. Колишні наші кооперативні завдання настуцельно новими, а для проведення цих завдань в життя завантажовано багато чужого елементу, в-рожего наші давнішні с.ремліани під оглядом національним, політичним і господарським. Дуа української кооперативної, якого часом були затрутовані кооперативні робітники не провабили, він захопаний в підземелля, перетривав большевицьку діяльність та по стечі большевицької воєни свою здвучість. Кооперативні робітники почали з новою силою відбудовувати господарське життя.

Господарською роботою в нашому районі керував найперше Господарський Комітет, якому було підпорядковані всі торговельні і промислові підприємства. В дальшому розділено торговельні підприємства на кілька кооператив — «Народна Торгівля» і бізнеску «Обласний Кооперативний Союз». В тому часі відновив свою діяльність Повітовий Союз

Кооператив в Станиславові на базі РСС Станиславіан. Булилі і Ласець та Повітовий Союз в Богородчанах на базі РСС Богородчани. З 1. X. перестав діяти Обл. Кооп. Союз, а почав діяльність Окружний Союз Укр. Кооп. в Станиславові і ІСК Богородчани. Майже Обл. Кооп. Союз стало майном Центросоюзу в зарядженні ОСУК в Станиславові.

Найважливішим завданням встановленої Дирекції було упорядкувати в першу чергу первісний склад. Ту справу на кінець 1941 року упорядковано в цілість. На кінець 1941 р. було в Союзі 267 працівників, в тім українців 68%. Для піднесення пр.недатності скликувано сходили працівників, на яких проваджено розвоючу роботу. В тім шлі устроєно також кілька яєків передало для життя працівників. Щоби як-так забезпечити працюючих розглібовано кухню та шевську майстерню.

Праця організаційного відділу обмежується доп. станиславіанського повіту, котрий має 8 міських громад з 55 селами та 13 приєльками і налічає 106 тисяч арійського населення. У цьому терені маємо 55 кооператив з 84 крам'яницями. Кооперування господарств району виносить 92%. По всіх кооперативах відбуто загальні збори, вибрано завідуючі органи та оформлено під аглядом правним. Відбуто 36 заготівельних нарад, переведено 27 документальних провірок та дві наради з проведом кооператив в Станиславові. Рівночасно слідували інструктори на ходом заготівельної акції та евочасним виконанням планів поставки. 32 кооперативні в нашому повіті мають власні приміщення. 41 працювала з прибутком а 13 ні естратю.

Торговельний відділ обслуговує не тільки свій повіт, але також проміювими та приділ-ними товарами обслуговує 4 Союзи нашого округи. В наслідок цього мусить мати обширні магазини для передержання тих товарів, більше обслуга, а головню гроші, щоби вчас ті товари закупити. Через це евочасово положення ОСУК з часами доєсть скрутне.

Найбільше зусиль і праці вимагає за-

готівельний відділ, котрий в нинішній воєнній часі віграє найважливішу роль. Союз відповідає за заготівлю та провадить статистику заготівлі за цілий округ. Веручи під увагу минулорічну слоту, мізерний врожай та новіше — селяни адали контінгент вдоволяючо, а коли порівняти виконання планів по інших округах — то Станиславіан виявився з него найкраще. Однак цей відділ, що займає найбільше робітників та має найбільше вдатків не рентується тому, що він являється тільки низькооплачуванним комісіонером.

На підставі білявоєних даних представлено точніше діяльність Союзу в 1941 р. та активні висліди праці.

Над звітами виявився інтересна дискусія, в котрій порушено найважливіші питання, що відносяться до торговельної діяльності так Союзу як і кооператив. Між іншими говорили бесідники про те, що дуже часто поодинокі села дістають з волости яєчки заготівляти такі продукти, як помідори, каляфори, чак румбарбар тоді, коли в даному селі такі яєчки не управляють, бо грунт не підходячий. Звертали увагу на те, що війти дуже часто приходять до кооператив та, по своєму, репродукують товари. Представляли, що до I. VI. можливо адати 50% контінгенту яєць і т. д.

Прочі питання денного порядку проішли рівнож під знаком фахового, всестороннього заінтересування.

В часі вибору Надірної Ради та Рев. Комісії можна було замітити загальне адоволя представників, коли почули, що вибрані між іншими довголітні, заслужені кооператори інж. Семичук та дир. Швалюк погодилися ваяти на себе під цей важкий момент отсей тяжкий та відічальний обовязок. Представники кооператив розхвдрили адоволені, що сповнили свій громадянський обовязок та віддали провід Союзу в досвідчені руки. В той спосіб немов повязали нерервалу традиційну роботу української кооператив Станиславіанців, що зирала до добра і краси, манчи на меті здійснення найвищих національних ідеалів.

